

(Munterhed). De Herrers Lættelse undrer mig ikke, thi jeg veed meget godt, og det er en Erfaring, jeg har gjort i den Tid, jeg har siddet her i Thinget, ved at høre Debatterne om Forsvarsvæsenet, at de betragte det som lætteligt, at vi forsvare os. Hvis de Herrer nære denne Lættelse, fortaar jeg det meget godt, thi saa er det konsekvent, at de le. Men jeg staa paa det Standpunkt, at det er nødvendigt for os at forsvare os, og vi have altsaa en nødvendig Anvendelse for de Penge, vi for Tiden have i Statskassen, og for det Overflud, vi kunne vente at faae i kommende Aar. Men naar det er Lættelse, kunne vi ikke opgive 5—6 Millioner Kroner af de ordinære Indtægter, uden at skaffe os et Æquivalent, og derfor spørger jeg de Herrer, hvorfor gaa de ikke den Vej, som de selv — og ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds — have foreslaaet for 3 Aar siden, nemlig at det, der opgives paa Løbsen, skaffes tilveie paa anden Maade. Det er denne Lættelse, den høitærede Finantsminister udtalte forleden Dag, og som forekommer mig slaaende, nemlig at naar der skal være Tale om at sætte disse to Ting i Forbindelse med hinanden, skal det være saaledes, at i det Dieblit, da man opgiver den Indtægt, man har, maa man skaffe Æquivalent derfor, især naar det er givet, at vi have nødvendige Udgifter, som vi ikke kunne styde fra os. Jeg lod mig før ved de Herrers Lættelse forlede til en Udtalelse, som jeg ellers ikke vilde være kommen med. Jeg skal tage de Herrer paa Ordet. Naar de Herrer forleden Dag erklærede, at der skulde gjøres noget Muligt for Forsvarsvæsenet og betragtede det som en Fornærmelse, da den høitærede Krigsminister udtalte, at deres Mening var, at der ikke skulde gjøres Noget for Forsvarsvæsenet, viser dette klart, at jeg havde Ret, naar jeg sagde, at vi stode overfor en Nødvendighed. Naar vi Alle ere enige om, at der skal gjøres Noget for Forsvarsvæsenet (Modsigelse) — ja, det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) er ganske vist ikke enig med os, men naar jeg undtager ham, saa ere de Herrer af det sedvanlige Flertal enige med os i, at der skal gives om ikke Mere, saa dog 30 Millioner Kroner til Forsvarsvæsenet — saa siger jeg, at vi ikke kunne opgive disse 5 til 6 Millioner Kroner, uden at de Herrer skaffe os andre Indtægter. Jeg maa saa meget mere anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds, som der efter de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Finantsminister baade idag og ved andre Leiligheder, dog er nogen Mulighed for, at der kan opnaas et Resultat. Jeg siger ikke, at Muligheden er stor, og jeg tilstaa, at jeg for mit Bedkommende beklager det Standpunkt, hvorpaa den høitærede Finantsminister har stillet sig med Hensyn til Løbsagen. Men selv om der ikke opnaas noget praktisk Resultat i Dieblittet, opnaas der dog en

ting, vi hidtil ikke have kunnet opnaa, nemlig at de to Ting, hvis Samtykke er nødvendigt for, at vi overhovedet kunne komme ind paa Løbsrevision eller Løbsreduktion, komme til at forhandle med hinanden. Dste er det jo sagt, at det nuværende Ministerium paa en Maade repræsenterer det andet Ting. Nu er det jo ganske klart, at, dersom vi sende Løbsloven, saaledes som den nu foreligger fra de Herrers Side, til det andet Ting, saa vil der i alt Fald ikke i nærværende Samling kunne komme nogen Forhandling i Stand mellem Thingene. Det følger af sig selv, at en Sag som denne ikke lader sig behandle i et Fællesudvalg, som jo i Almindelighed pleier at blive nedsat ved Samlingens Slutning, og hvor derfor de Undersøgelser, som en Løbsreform fordreer, ikke ville kunne gjøres. Derimod vil der, naar Udvalg nedsettes, mellem Udvalget og den høitærede Finantsminister kunne finde Forhandlinger Sted, der, som jeg tør vente, ville lette de Forhandlinger, som, om end ikke iaar, saa dog næste Aar, maa finde Sted i begge Ting om denne Sag. Det nytter ikke, mine Herrer, at være saa ivrig for at fremme Sagen, naar vi vide, hvilke Vanskeligheder der ere til Stede for at fremme den. Vi vide fra Betænkningens især og isærfor, hvorledes det andet Ting stiller sig til denne Sag; vi vide altsaa, at paa et Grundlag som dette lader der sig ikke opnaa noget praktisk Resultat. Vilde vi gjennemføre Noget, da lader os se at komme til en Forhandling. Det er ikke behageligt — det indbrømmer jeg — for dem, der saaledes som jeg ønske en Løbsrevision og for den Sags Skyld ogsaa en Løbsreduktion, at staa ligeoverfor et Forslag som dette og altsaa at staa ligeoverfor det Spørgsmaal, om man skal stemme for Overgangen til 3die Behandling eller muligvis stemme med Sagen. Vi ønske en Løbsrevision fremmet, men vi ønske den fremmet saaledes, at der muligvis kan opnaas et praktisk Resultat deraf, og ikke fremmet paa en Maade, som fra første Færd viser sig at være aldeles upraktisk. Desuden er dette Forslag af den Karakter, at jeg for mit Bedkommende ikke kan gaa ind paa alle de enkelte Bestemmelser, som ere deri, og navnlig vil jeg — som allerede bemærket — ikke kunne være med til saaledes uden videre at opgive 6 Mill. Kr. af Statens hidtilværende Indtægt, uden at se, at der skaffes Penge tilveie ad anden Vej til de Udgifter, som rimeligvis forestaa. Hvis altsaa det Forslag, som nu foreligger fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), ikke maatte blive vedtaget, og altsaa Flertallet erklærer, at der ikke skal finde nogen alvorslig Forhandling Sted i denne Samling her — thi det er det Samme som at sige dette; en Sag som denne kan ikke forhandles uden i et Udvalg — naar Flertallet altsaa erklærer dette, staa vi ligeoverfor det Spørgsmaal, om vi skulle give vor Stemme